

Gnistgapet

Medlemstidning för Lund Touring Team

Nr 2 2012

Gnistgapet

Medlemstidning utgiven av

Lund Touring Team
C/o Reidar Karlsen
Viktorshögsvägen 28
261 62 Glumslöv

Plusgiro 14 82 46 - 2

Tf Redaktör

Stefan Malmgren
Norreskogsvägen 17
247 51 Dalby
Tfn 046 - 20 09 79
Mobil: 040 - 271 271
SMS: 0736 -33 93 53
stefanidalby@gmail.com

Hemsida

email till hela styrelsen

email till hela klubben

Anmälan till mailinglista*

<http://www.ltt.nu/>
styrelsen@ltt.nu
klubbmedlemmar@ltt.nu
webmaster@ltt.nu

*) Anmäl dig här om du vill få email som skickas via adressen till hela klubben ovan. Administreras t v av Web Master.

Styrelse

Ordförande	Stefan Malmgren	046 - 20 09 79	stefanidalby@gmail.com
Kassör	Reidar Karlsen	0418 - 73 40 00	reidar@karlsen.st
Ledamot	Lars Nicklasson	046 - 13 11 19	lars.nicklasson@hotmail.com
Ledamot	Pete Mace	046 - 20 18 12	pjmace@hotmail.com
Ledamot	Ingela Holmgren	046 - 13 29 34	iapivat@hotmail.com
Ledamot	V. A. Kant		
Webmaster	Tord Andreasson	070 - 691 23 41	tord.andreasson@glocalnet.net

Uppdrag utanför styrelsen

Garageförman	Bengt Andersson	040 - 26 86 13	ba69se@yahoo.se
Revisor	Nils Bosrup	073 - 507 48 50	nils@bosrup.nu
Revisor	Anders Holt	040 - 15 09 05	anders.tychobrahe@gmail.com
Revisorsuppleant	Vakant		
Revisorsuppleant	Vakant		
Valberedning*	Sture Lindberg	046 - 13 84 94	sture.lindberg@telia.com
Valberedning	Bengt Andersson	040 - 26 86 13	ba69se@yahoo.se

*) Sammanställande

Omslagsbild: Sommaren som gick...

Foton: Tord Andreasson, Stefan Malmgren, R&M Müngersdorff, Håkan Rosborg

Klubbtur till Smygehamn 27 juni 2012

Text & foto: Tord Andreasson

Vid tidpunkt för avfärd hade ett 15-tal MC samlats på Statoil. En aspirant skulle inte hinna till start i tid men hade aviserat att han ämnade köra ikapp (!) gruppen. Detta kom att ändras till att han fick en beskrivning av den tänkta ruten och gemensamt kom vi överens om lämplig plats längs vägen att möta upp vid.

Min plan var att undvika större vägar och samhällen och med undantag för ett hundratal meter på E65 och några småbyar på Söderslätt lyckades vi att genomföra denna när vi väl lämnat Lund bakom oss. Södra Skåne erbjuder många fina vägar som slingrar sig fram genom ett böljande landskap. Turen gick förbi Stora

Råby, Kyrkheddinge, Assartorp, Sturup, Börringe Station, Norra Grönby, Hönsinge, Klagstorp och förbi Smygehamn innan ankomst vid hamnen. Den uppskattade färdtiden om en timme visade sig i realiteten vara 59:45.

Vissa i sällskapet hade siktat in sig på sill med tillbehör men till stor besvikelse visade sig att fiskaffären/serveringen hade stängt efter 18:00. Otroligt, borde de inte ha öppett om sommaren, med alla dessa besökare? Reservplanen fick träda i kraft, bestående av korb med mos och tillbehör. Vi övriga deltagare med lägre ambitionsnivå nöjde oss med glass och fika. Har ni vägarna förbi

rekommenderas Smyge special: tre glassorter i strut med topping, chokladströssel och mjukglass. Mums!

Innan uppbrott passade vi på att njuta av en fin sommarkväll med en promenad ner till ”vägvisaren”.

Färden tillbaka följde vi en något västligare rutt fram till Börringe Station, där vi samlades och tog farväl innan vi delade upp oss i smågrupper för den sista biten hem.

Vid tangenterna,

Tord

Enligt vägvisaren är det 314 km till Berlin

Tisdagsträffen i Lödde, 10 juli 2012

Text & foto: Tord Andreasson

Denna tur var egentligen tänkt äga rum innan Midsommar men blev uppskjuten till mitten av juli. Detta beslut kunde ha slutat mindre bra med tanke på hur regnet öst ner under juli månad. Vi hade dock tur, denna tisdag var regnfri.

Ett halvdussin klubbmedlemmar hade slutit upp till starten klockan 17.00. Efter en kort körning där vi följde småvägarna längs med Kävlingeån anlände vi som i princip första besökare till en nästan tom parkering. Här mötte vi en handfull bekanta

ansikten från LTT som hade valt att ta sig till Lödde för egen maskin.

Vi började med att restaurera oss, ny-stekt sill med mos smakade fint. Efter hand skingrade molnen sig, solen lyste igenom och detta verkade trigga en massvandring för efter en timme hade fältet fyllts upp med kanske hälften så många fordon och besökare som hade varit fallet en dag med toppenväder.

Vi delade upp oss i mindre grupper och spankulerade runt. Vissa valde att kolla in veteran MC, andra

veteranbilar och några lade fokus på att umgås. Självtalade jag att kolla in sektionen med amerikanska bilar – inte för att jag är särskilt intresserad av dessa men för att dessa erbjuder många intressanta fotomotiv, några smakprov ges nedan.

Framåt halvåtta tiden kände vi oss nöjda och begav oss hemåt.

/Tord

Skandinavien runt – Med färja

Text & bild: Stefan Malmgren

Vänner i Norge; Nyfiken på Skagen; Dystra väderutsikter – Hur får man ihop detta?

Vädret i mitten av juli i år var inte det mest stabila. Skurarna stod som spön i backen emellanåt. Klassiskt är att man tänker: ”Nåra stänk klarar man alltid” och så kör man tills man inser att jag skulle tagit på regnstället för länge sen. Den där ljusningen i horisonten blev det aldrig nånting av. Eller det omvända: Man tar på regnstället vid första droppen för att sedan vid dagens slut konstatera att det inte blev mer än just den lilla skuren... ;-)

Det blev en resa lite grand på vinst och förlust. Bokade hotell i Pinen vid Limfjordens södra kust (som visade sig vara en höjdare; både logi och restaurang var kanon!) och i Jerup, strax söder om Skagen, som var lite sämre men ändå OK.

Rutten. (Källa kartbild: Wikipedia)

En tur genom Sjælland är alltid en härlig upplevelse. Fråga dom som varit med på Örerunt-rallyt!

Första anhalt var Hundested där vi tog färjan till Rørvig. Färjan var den minsta jag åkt med. Plats för 12 bilar (trångt) och en Guldvinge. Färjan går endast under sommartid som förstärkning till ordinarie färja som är lite större. Och en garvad färjkarl som muntrade upp alla ombord. Hans instruktioner för att få in så många bilar som möjligt förgyllde dagen för de flesta. Överfarten tog ca 25 minuter.

Färja Hundested – Rørvig. Hundested i bakgrunden. Den garvade färjekarlen sitter vid frälsarkransen och pustar ut efter välförrättat värv.

En kort bit och vi var framme vid nästa färja: Sjællands Odde – Ebeltoft. Lite längre tur än förra: 55 minuter.

Mols-linjens katamaran stävar in i full karriär. Åskmolnen tornar upp sig hotfullt i bakgrunden.

Turen till Pinen vid Limfjordens södra strand blev mest en transportsträcka pga tiden och det nyckfulla vädret. På vägen hittade vi en färja till: Hvalpsund – Sundsøre. Endast 10 minuter.

Strax vi hade kommit i land i Sundsøre körde vi förbi mejeriet i Thiese som står ut med en riktig plåtkossa som reklampelare utanför portarna.

Visst är hon vacker... ??? Muuu!!! ;-)

*Solnedgång över Limfjorden. Vackert så det förslår!
Bro som ersatt tidigare färja. Att utsikten från bron var bedårande
behöver kanske inte påpekas?!*

Efter att ha ätit mycket gott på kvällen till mycket bra pris och sovit gott i sköna sängar i ett rum med härlig utsikt över Limfjorden körde vi så vidare västerut mot Jyllands västkust.

Ytterligare en färja stötte vi på och som blev resans kortaste på blott 5 minuter över Næssund (i Limfjorden): Mors – Thy.

De jyska klitterna (sanddynerna) är mycket speciella. Att träden orkar stå kvar i den hårda västanvinden är ett under. Men de var oxå hårt vindpiskade och hade en påtaglig läggning då de växte i 45 graders vinkel. Mycket säreget!

Vi vände i Agger vid Thyborøns kanal. Tiden räckte inte till för vidare färd söderut. Får bli en annan gång.

Det var inte bara träden på Jyllands västkust som stod 45 grader. Även vi fick hålla emot i sidvinden. Lite läskigt när man möter en lastbil eller kör förbi en mindre träddunge. Då far man hit och dit.

Efter en runda upp om Hanstholm, som utgör gränsen för Skagerak och Nordsjön (*på norska sidan är det Lindesnes som är gränsen och som vi oxå besökte*), körde vi så vidare österut med Jerup, strax söder om Skagen som var målet för dagen. På vägen dit körde vi längs Limfjordens nordkust och passerade bland annat Aalborg.

I Fredrikshavn passade vi på och åt lunch och tog en promenad på gågatan. Vi fick aldrig nån förklaring på deras ”monument”; en skruv och en mutter???. Undras vad det ska symbolisera?

Färja över Thyborøns kanal vilken vi INTE åkte med.

*Fredrikshavns gågata med dess stolta obelisk
”Skrue og Mutter”.*

Så var det äntligen dax att åka upp till Skagen och ”Grenen” (spetsen). Mycket trafik på den enda vägen. Men så är det oxå semesterid. Och alla måste ju ut på Grenen!

Som sagt så blåste det ordentligt och med medvinden i ryggen var det inga problem att gå ut till Grenen. Man såg hur sanden fykte och man behöver inte ha så stor fantasi för att räkna ut hur landskapet ständigt omdanas som i en metamorfos.

Det är nåt speciellt att se Skagerack och Kattegatt mötas vid Grenen. Att se hur strömmarna från haven slår ihop och skapar virvlar och häftiga vågor.

För att slippa gå i motvinden tillbaka till parkeringen tog vi "Sandormen" som är en sorts turistbuss som dras av en traktor, av en New Holland! Så klart! Den ena traktorn var en TM140 och den andra var en T6080. Inga muskel-lösa maskiner!

Tur att "Sandormen" fanns! Det var tufft att gå i motvinden och sandstormen som blåste upp alltsomoftast. Dragen av en New Holland, så klart!

Nån kilometer på vägen tillbaka från Skagen svängde vi av till den "Tilsandede Kirke". Med tanke på det tidigare upplevda så var det inte förvånande att en hel kyrka kan försvinna i sanden. Endast tornet sticker upp en bit idag. Resten ligger under sanden. Hela långskeppet (*det som finns kvar*) är gömt i sanden. Kyrkan var 38 meter lång och 9,5 m bred.

Det har funnits en kyrka på platsen åtminstone sen 1300-talet men den nu gömda kyrkan är från 1400-talet. I huvudsak ombyggd under 1700-talet. 1795 gav man upp och lät sanden ta över kyrkan. Man sålde långskeppet som byggnadsmaterial. 1810 begravdes den sista personen på kyrkogården. 1816 vitkalkade man det återstående tornet för att använda det som sjömärke.

Bara halva tornet sticker upp ur sanden.

Som svensk har man svårt att förstå varför det som kan försiggå i Danmark inte kan ske i Sverige?! När vi närmade oss kyrkan möttes vi av våra tjejer som sålde öl och vin. Man höll nämligen på att förbereda kvällens föreställning på en utomhusscen intill kyrkotornet. Hade vi haft med matsäck hade vi stannat men vi hade ingen aning om spektaklet och var därmed inte beredda, dvs vrålhungliga.

Dagen efter var det så dax att lämna den första tredjedelen i detta triangeldrama och ta färjan från Hirtshals till Kristiansand. Att Hirtshals är en stor fiskehamn kan man ju förstå med Nordsjön och Skagerak alldeles in på knutarna men vi kunde inte föreställa oss storleken på hamnen för passagerartrafik. Oändliga strömmar med turister som far mellan Norge och Danmark.

Agneta poserar i färjeläget i Hirtshals.

Väl ankommen till Kristiansand meddelade vi som överenskommet våra vänner i Norge om att vi var på väg. Några mil väster om Kristiansand stod Boa och Roy med sina Guldvingar och väntade på oss. Det var ett tags sen vi sågs så det blev rejäla kramar och mycket snack innan vi for iväg. Kari var inte med eftersom hon hade stannat hemma för att förbereda maten.

På väg till Farsund tog Boa och Roy oss med på en tur till Norges allra sydligaste spets: Lindesnes. Därmed har jag varit både så långt norrut (Nordkapp*) i Norge (och Europa) man kan komma och nu även så långt söderut det går.

**) Rättelse: Nordkapp är egentligen inte den nordligaste punkten i Norge och Europa. Nordkapp är inte ens Magerøyas (ön där Nordkapp ligger) nordligaste punkt. Knivskjellodden på samma ö sträcker sig ytterligare cirka 1,5 kilometer längre norrut. Det europeiska fastlandets nordligaste punkt är Kinnarodden cirka 60 kilometer österut. (Källa: Wikipedia)*

Norges sydspets. Det är en bit upp till Nordkapp... Dessutom norska vägar... ;-)

På Norges sydspets ligger Lindesnes fyr som är Norges äldsta fyr och tändes för första gången år 1656.

En av de äldre fyrarna som ännu finns kvar och som eldades med ved.

Efter turen till Lindesnes som gick på slingrande norska vägar, som är en fröjd att köra på, kom vi hem till Boa och Kari. Högt upp och därmed en fantastisk utsikt över fjorden och Farsund.

Visst är Norge ett fantastiskt land!

Dagen efter hade vi tänkt köra en runda på våra MC efter- som det enligt väderprognosen skulle bli så kemp-fint väder. Så blev det inte. 11 grader, blåsigt och regnskurar. Men det går att se Norge i bil oxå... Fördelen är att man kan prata med varandra hela tiden.

På kvällen blev det betydligt bättre väder och vi fick vara med om årets händelse i Farsund: Kaperdagene!

Bakgrunden är att man i detta kustland har en historia där man tidigt började med fartygskapningar. Man eldade helt enkelt på klippställarna och lockade fartygen in på vatten de inte kände till och där de blev ett lätt byte. Kungen utfärdade dödsstraff för dom som höll på med sån verksamhet.

Men i början av 1800-talet fick danskarna problem med britterna som ständigt attackerade den dåvarande danska flottan (*Norge var ju danskt då*) och kapade många danska fartyg. Som ett led i den danska krigsstrategi uppmanande den danska kungen de norska kustborna till att återuppta kapningarna. En av dessa har blivit historisk.

Den 13 september 1810 blev den norske kaparen "Popham" taget av britterna. Endast fyra dagar senare återtog det norska fartyget. Kaparen "Veviseren" gick ut utanför Loshavn (som Farsund hette tidigare) och utförde en kaparbragd som ledde till att skepparen blev Riddare av Dannebrog.

Det är denna historia man återberättar genom att spela upp ett fantastiskt skådespel i Farsund hamnbassäng. Man har fått låna ett tvåmastat segelfartyg "Adella" som "spelar" Popham. Som kaparbåt använder man autentiska fartyg från gamla dagar. Dessutom medverkar ett tjugotal mindre båtar. Ombord på Adella finns tre mörsare som man skjuter konstant med.

Adella och hennes mörsare.

Inne på kajen finns tre kanoner uppställda och man brassar på för fulla muggar även med dessa så fort man hinner. Mynningsladdade vapen tar ju en stund att ladda om.

Sista dagen för vi de 42 milen direkt till Oslo. Tanken var att vi skulle kolla in det nya operahuset men det fick anstå. De norska vägarna är långsammare än man kan tro! Som tur var hade vi tagit i rejält med tid. Nu hann vi precis och kom lagom till färjeläget i Oslo. Ändå hann vi slinka förbi en lastbil som precis hade kört i diket. Vi mötte polis och ambulans med sirener och allt.

Eftersom väderprognosen hade varslat om mycket dåligt väder i slutet av veckan hade vi förekommit detta genom att boka en resa Oslo – København.

Kändes skönt att slappa i aktern och se operahuset och hela Oslofjorden glida förbi läppjandes på en "Frozen Strawberry Daiquiri". Inte helt fel!

Det var heller inte helt fel att äta sig igenom gourmet-restaurangens matsedel, inklusive vinmenyn!!! Champagne har aldrig smakat illa...

Oslos nya opera sett genom akterfönsterna på Pearl Seaways.

Morgonen på Oslo-färjan blev lagom tidig då båten lade till i København 09:45. Vi hoppade frukosten då man ville ha DDK 160:- per kuvert. Vilket rövarpris!

Turen hem över bron gick helt utan dramatik.

Cirkeln slöts och vår lilla tur i de tre skandinaviska länderna. Och många färjor hann vi med...

Inte kanonerna på Navarone precis... ;-)

MC-turen till Grimsnäs Herrgård 4-5 augusti 2012

Text; Anki Sanderberg & foto: Tord Andreasson

Lördagen 4 augusti

Vi kollade väderprognosen på flera vädersajter innan turen och alla meddelade att det skulle bli regn, det enda som skilde sig var när och hur mycket. Nåväl, inte mycket att göra åt, så det var bara att välja allväderskläderna istället för skinnkläderna och packa ner regnstället. Det var samling relativt tidigt på Ekerödsrasten så vi såg till att ha packningen klar kvällen innan. Alla deltagare dök upp på mötesplatsen i tid, solen sken och det fanns inte någon som helst antydning till att det skulle bli regn.

Det var Tord som hade tagit fram turens rutt och när det var dags för avfärd stod alla uppställda och sugna på att ge sig iväg på helgens äventyr, och äventyr blev det, vänta ska ni få höra.

Efter avfärd skulle det efter ett par hundra meter på E22 göras en vänstersväng in på en

mindre väg, men vi hade inte förväntat oss att det skulle pågå ett vägarbete med grus och ojämn köryta vid den svängen. Vi var två cyklar som tog oss genom vägarbetet och började köra vidare så långsamt. Vi märkte ganska snart att det inte var fler motorcyklar som följde efter oss. Vi blev förstås väldigt oroliga men efter en tids väntan som kändes väldigt lång, men kanske inte var det, kom de andra motorcyklarna efter oss och vi fick tummen upp så även om vi inte i detalj visste vad som hade hänt så kände vi oss trygga med den informationen. Det visade sig att två motorcyklar hade tappat fästet på gruset men ingen personskada som tur var och endast en mindre skada hade skett på en av motorcyklarna.

Vi hade i alla fall nu kommit in på den första avtagsvägen och noterade att denna gick över till grusväg som vi senare fick veta av Tord, hade benämnts som asfaltväg i GPS:en. Jag tänkte för mig själv att detta nog kommer nog att bli en händelserik tur. Det visade sig att vi skulle färdas ganska långt på denna slingriga grusväg som visserligen var i bra skick och bjöd på fantastisk utsikt med gröna omgivningar, får, långhåriga kor och röda stugor, men det var ändå en grusväg.

Första stoppet vid Bäckaskog slott blev en ganska kort förmiddagsfika. Körningen på grus hade tagit lite längre tid än planerat så vi låg lite efter tidplanen. Vi sträckte i alla fall på benen en stund och tog en fika och snart var vi på väg igen.

När vi ankom till Mörrum för att in ta lunchen i backen ovanför pool 4 hade vi hämtat in det mesta av förseningen men vi valde ändå att korta ner lunchpausen lite men det fanns ändå gott om tid att titta på enstaka ihärdiga flugfiskare som kämpade på så gott de kunde. Ljudet från den rinnande ån var mysigt och avslappnande att lyssna på, men den hade ytterligare en effekt. Då toaletterna låg längre uppströms intill ån blev det några minuters skytteltrafik med motorcyklarna för att uträtta våra behov på ett Café eller på toaletter som låg intill Mörrums Fiskrestaurang.

När det var dags för avfärd från Mörrum berättade Janos att en spik satt fast i däcket på motorcykeln och att det läckte ut luft och att han ville fylla på luft. Följaktligen blev det ett besök på macken och när vi ändå var där rekommenderade vi Janos att köpa en däcklagning med luft på burk för framtida användning.

Vi gav oss iväg men en efter att ha lämnat Karlshamn bakom oss kom vi underfund med att vi saknade de fyra sista motorcyklarna. Vi lämnade ruten och stannade till i Matvik där vi samlades på nytt efter kontakt på mobilen. Det visade sig att de sista motorcyklarna hade tappat bort oss andra i en cirkulationsplats inne i Karlshamn.

Nästa stop var Eringsboda där vi förutom glass även hade tänkt oss att Wolfgang och eventuella andra behövande skulle få tanka. När vi kom fram visade det sig att det inte fanns någon bensinmack där. Den hade tagits bort för sex år sedan men fanns fortfarande kvar på Google och Eniro. Däremot fanns det en välfylld frys med ett imponerande urval av GBs sortiment.

Vi fick därför åka vidare till en bensinmack 13 km därifrån och fick därför avvika från den planerade ruten för en ren transportsträcka till Åfors glasbruk. Wolfgang fick köra de sista kilometerna ”på ångorna” och såg lättad ut när macken dök upp.

Vi fortsatte raka spåret till Åfors och väl på plats 30 min innan plan blev det en vandring bland fantastisk glaskonst för alla smaker. Det bjöds på Ulrika Hydman Vallien, Bertil Vallien, Ludvig Lövgren och Åsa Jungnelius. Själv föll jag för en turkos fågel av Ludvig som fick följa med hem ☺.

När vi hade shoppat klart bjöds det på Ingers goda MC-kaka innan vi begav oss till kvällens slutdestination, Grimsnäs Herrgård.

Väl framme visade det sig att vi var lite tidiga för att kunna checka in så vi sträckte ut våra stela kroppar i solen med en öl på gräsplanen framför huvudbyggnaden.

Efter incheckningen var det skönt med en varm dusch och sedan tog Tord och jag en promenad längs Utvandrarleden innan middagen. Tord var som alltid angelägen att fotografera och vi anlände därför sist till bords.

Maten serverades som en buffé. Vi hade röstat fram vildsvinsfärsbiff med diverse tillbehör och det visade sig vara ett utmärkt val, det smakade förträffligt. En del testade att dricka Ale till maten men Tord och jag valde att dricka rödvin. Ljudvolymen höjdes efterhand som middagen pågick och efter maten valde en del att dra sig tillbaka på rummet. Vi hade huvudbyggnaden för oss själva så vi disponerade hela sällskapsrummet där några samlades för att titta på OS och fortsätta umgås.

Söndagen 5 augusti

På söndagsmorgonen var vi utvilade efter en god natts sömn. Frukostbuffén såg inbjudande ut och den visade sig smaka utmärkt med bl.a. kaffe, juice, varmt bröd, kokta ägg, skinka, vildsvinskorv, ost, marmelader och yoghurt med färsk frukt. Det mumsades, breddes lunchsmörgåsar och betalades notor och alla skyndade för att kunna vara på plats vid motorcyklarna klockan nio enligt plan.

Det visade sig att bakdäcket på Janos motorcykel hade tappat ytterligare luft under natten och efter en del diskussioner bestämdes det att han skulle använda sin lagningsats med luft innan vi skulle ge oss iväg. Först blev det uppställning av motorcyklarna och gruppfotoografering utanför herrgården. Därefter sprutades Luft På Burk in i däcket på Janos motorcykel och så åkte vi iväg i sakta mak eftersom Janos inte kunde köra så snabbt med sitt fixade däck. Det visade sig dock efter en stund att lagningsvätskan rann ut från däcket.

Vi valde ändå att ta oss fram till nästa tankningsställe med luft i Tingsryd, men luften sipprade ut och nu tömdes däcket allt snabbare. Vi fick tips om att besöka Carlkvist Motor för att få hjälp med en bättre lagning av däcket men det visade sig att där var söndagsstängt. Nu var det inte någon luft kvar i bakdäcket på Janos motorcykel så det gick inte att köra längre.

Dags att bestämma om Janos och Smilla skulle ta sig hem på annat sätt eller om de skulle kunna åka med oss andra trots att motorcykeln skulle bärgas. Efter flera telefonsamtal och långa diskussioner med flera inblandade parter lämnades motorcykeln kvar utanför Carlkvist motor och när vi gav oss iväg hade vi ägnat en och en halv timme i Tingsryd. Janos fick köra Jans motorcykel som satt där bak och Smilla fick skjuts av Lasse. Det var bra att vi inte hade några fasta tider för dag två så trots förseningen valde vi att åka till Immeln för att äta lunch. Solen sken fortfarande, och vi hittade bra sittplatser för picknicken med utsikt över sjön.

Nästa mål var Qvarna MC-museum som vi hade vissa problem att hitta. Det var tur att Margareta hade sett den lilla skylten så vi kunde vända tillbaka för att hitta infarten. På plats fick vi en intressant introduktion från innehavaren innan vi begav oss på upptäcktsfärd i det välfyllda museet.

Slutligen begav vi oss mot Åhus. Vi hade bestämt oss ganska sent för att åka dit för att låta oss väl smaka av Ottos Glass. Tord hade valt ut en väg som var utmärkt som asfaltväg på GPS:en men den visade sig vara en liten grusväg över Ravlunda skjutfält. Vägen blev smalare och smalare och skumpigare och skumpigare och när vi började närma oss slutet av vägen kunde man inte annat än att fundera över om vi skulle kunna fortsätta om vägen blev ännu sämre. Tack och lov så höll sig vägen i sådant skick att vi kunde ta oss igenom. Vi såg en bil som körde i slutet av vägen och då tänkte jag att det ska nog gå.

När vi lämnade grusvägen tog Ingela vid att leda kortegen genom centrala Åhus för att ta oss till glassförsäljningen på torget i Åhus. Vi mötte ett MC-gäng som lämnade Åhus när vi anlände och sedan åkte vi längs hamnen och vände bl.a. i en återvändsgränd/parkering innan vi kom fram till torget. Väl på plats köptes det hembakade strutar med många kulor i goda smaker. Det smakade hur gott som helst.

Ja, då var det dags att bege sig hemåt. Vi åkte tillsammans över Linderödsåsen och först då kom det några regnstänk. Vi hade sannerligen tur med vädret. Vid Övedskloster delade vi på oss. Några skulle till Lund, andra åkte snabbaste vägen till Malmö men Tord och jag följde med Bengt på en underbar tur i vackra landskap på vägen hem. Jag var lite stel i benen och trött i ryggen i slutet men det var det absolut värt. Det var en fantastisk helg men många äventyr, trevligt sällskap, god mat och nya erfarenheter. Vi missade vår konsert med Amina i Pildammsparken men man kan ju inte vara överallt och göra allt. Det får bli en annan gång.

På nästa sida kan ni se rutten som vi följde, lila färg för lördagen och grön färg för söndagen.

/Anki & Tord

Tack!

På min och Smiljas vägnar vill vi framföra våra hjärtliga tack till samtliga deltagare och några speciellt utvalda som va med på "Smålandsturen" den 4-5 augusti för all hjälp med MC-n och att vi kom hem!

Ni va helt fantastiska, hade tålamod och hade överseende när min Plastmoppe råkade ut för punktering i det mörkaste Småland.

Hälsningar o Kramar från oss. Smilja o Janos

De e vi och Plastmoppen

Motorcykeln som konstobjekt

Text & bild: Håkan Rosborg

Senaste årtiondet har motorcyklar ställts ut både på omtalade konstinstitutioner och mer blygsamma konsthallar. Guggenheim i New York 1998, Guggenheim i Bilbao ungefär 2005 vad jag kan minnas. I tidigare Gnistgap har jag refererat utställningar i Klippan 2008, Köbenhavn 2009, Höganäs 2010 och nu kommer några reflektioner från Dunkers i Helsingborg 2012.

När övergår en motorcykel från att vara ett fordon till att bli ett konstverk? Det räcker väl inte att exponera den i en monter på ett välrenommerat konstmuseum? Om funktionen fordon finns kvar, vilken kategori kvalar objektet in i då? Är objektet ett konstverk bara för att skaparen säger så? Det behövs någonting mer, någonting som är svårt att peka på.

I konstens värld spelar performance en tydlig

roll. Yves Klein målade nakna kvinnor blå och lät dem rulla sig på pappersark på golvet. Performance låter personer framträda med ett stilla spel eller en utåtriktad happening eller vad nu kreativiteten bjuder. Att rulla blå kvinnor är konst. Att köra på bakhjulet inför publik och skrapa bort baklyktan eller elda däck räknas nog inte som performance ännu. 1920-talets flygplansmotorer på teaterscen med äggkastande publik var inte konst då och anses nog fortfarande höra till dekadensen. Liksom bak-

Skylt som talar om vad vi tittar på...

hjulsåkandet.

Behövs det en honorerad kändis eller designer för att motorcykeln skall bli ett konstverk? Nog hjälper det i alla fall om man heter förslagsvis Philippe Starck. Det är han med citruspressen på tre ben. Hans mc-skapelse heter Aprilia Moto 6.5 från 1998, där funktion och mekanik integrerats till en estetisk helhet med alla linjer under konstnärlig kontroll. Sen kanske inte skapelsen tilltalade åskådarna, alltså tilltänkta kunder, men det är en annan historia. Som museiföremål funkar denna orangesilverfärgade skapelse utmärkt. Starck äger själv ett 30-tal motorcyklar utplacerade på skilda håll i världen.

Motorcykeln kanske kan liknas vid en mekanisk skulptur släkt med Ultvedts eller Tinguelys rörliga skulpturer. Dessas föremål vet vi är konst.

Joakim Bonnier lär ha fått en formelbil i present av

stylade motorcyklar. En skapelse var mer genomarbetad. En V-twin på en rens ben och med horn till styre. I fantasyvärldens filmer finns otaliga exempel på gränsgångare människa-djur-växt-maskin. I motorcykeln på Dunkers går det att förlora sig i tankelekar och fantasier i den bästa Star Wars eller Ringenfilm.

Avslutningsvis kan nämnas att på Sven-Harry Karlssons konsthall i Vasaparken i Stockholm finns ett motorcykelprogram mot slutet av 2012.

Håkan i Helsingborg

hustrun och hängt upp den på väggen. En gång i tiden planerade jag att putsa upp en mässingsbeslagen utombordsmotor från 1950 och hänga den på väggen. Hustrun ansåg att den

inte var konst.

I foajén till Dunkers kulturhus i Helsingborg, möttes besökarna denna sommar av en rad mer eller mindre

PS. Ni vet väl att "Bättre en ren i skogen än hjort i byxan".

**Ost och Vinprovning med LTT
hos Bengtssons Ost (Klostergatan 10, nära Lund C)
Fredagen den 19 oktober kl 19.00**

Välkomna till ost och Vinprovning med Lund Touring Team där vi kommer att bjuda på lite om ost och vilket vin som passar till. Provningen innehåller åtta sorters ost och tre sorters vin. Priset för detta är 450:- och beräknas ta ca 1,5-2 timmar. Efter provningen finns det möjlighet att provandras viner i deras vinbar. Begränsat antal platser så skynda dig med din anmälan! Först till kvarn gäller, dock måste vi vara minst 15 personer för att den skall kunna genomföras.

Anmäl dig gärna omg, dock senast den 7 oktober till Ingela Holmgren:
ingela@ltd.com

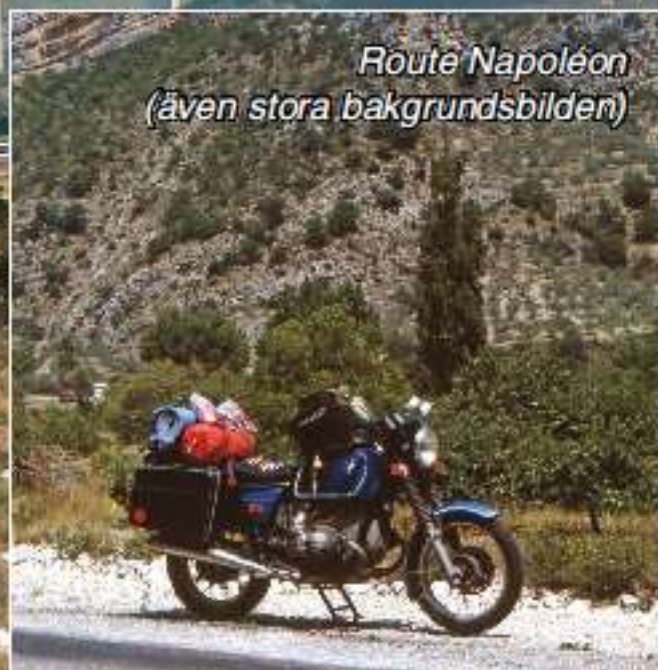

Arenan i Nîmes

Följ med på en resa till
Rhône-dalen & Route Napoléon
preliminärt program för hösten 2013

Viadukten i Millau

*Route Napoléon
(även stora bakgrundsbilden)*

Program*

- Dag 1 Färd till Hamburg/Altona och biltåget. Pålastning vid lunchtid. Tåg till Narbonne i Frankrike. Flerbäddshytt med handfat.
- 2 fm Avlastning fm. Färd till hotell utanför Nimes. Färdväg mellan Béziers och Montpellier sker på landtungan utmed Medelhavet. Ev på kvällen besök i Nimes. För bekvämlighetens skull bor vi 4 nätter på samma ställe.
- 3 Pont du Gard på fm.
Nimes med arenan, gamla staden o andra sevärdheter.
- 4 Camargue.
Aigues Mortes – muromgärdad stad.
- 5 Fm: grottbesök. Em: antingen vingårdsbesök eller tur till den vackra viadukten i Millau.
- 6 Fria aktiviteter: shopping, besök på motormuseum, persedeltvätt etc.
- 7 Färd till Cannes/Antibes/Nice.
Färdvägsalternativ 1: Aix – Canyon du Verdon – Draguignan – Grasse/Cannes/Antibes/Nice. Färdvägsalternativ 2: Kustvägen. Övernattning i Sophia Antipolis.
- 8 Route Napoléon till Digne. Hotell i Digne.
- 9 Route Napoléon – sista sträckan till Grenoble. Köring en bit mot Briançon.
- 10 Köring sista "benet" mot Alessandria och biltåget.
- 11 Tåg från Alessandria i Italien em till Hamburg. Flerbäddshytt med handfat.
- 12 Avstigning i Hamburg/Altona em för individuell hemfärd till Sverige. Ömväg till Detlev Louis för dem som så önskar.

*preliminärt

Välkommen till en mc-färd i kulturens tecken. Vi kommer att se en del romerska fornlämningar, berömda slätt- och sankmarker och inte minst delar av den bergiga och fina Route Napoléon.

En dag delar vi på oss så att den som vill, besöker en vingård, medan andra i gruppen kör till den världsberömda viadukten i Millau.

Avfärd från bensinmacken i Svågertorp för gemensam färd genom Danmark till biltåget. Avfärden från Hamburg-Altona sker "Mittags" varför det blir en tidig morgon då resan Svågertorp-Hamburg/Altona beräknas ta 6-7 timmar.

Biltåget tar oss sedan hela vägen till Narbonne, ca 150 km väster om vårt egentliga första resmål Nîmes. Ankomsten till Narbonne anges som "Vormittags". I Nîmes bor vi några nätter på samma hotell.

På tåget sover vi 4 och 4 i 5-bäddskupéer. Den 5:e bädden får bli avläggningsplats för mc-kläder, hjälmar, väskor etc. I kupén finns bara handfat. WC och tvättstall/dusch finns i vagnen. Inkvarteringen på hotell, B&B, pensionat "i land" sker i möjligaste mån i dubbelrum med eget badrum.

Arenan i Nîmes.

Camargues

Aigues Mortes.

Då vi rör oss österut under resan, sker hemfärden med biltåget från Alessandria i Italien.

I Hamburg/Altona skiljs vi åt. För den som vill, vankas ett besök på Detlev Louis största butik i Hamburg före den vidare färden hem. Behöver du en ny hjälm eller något annat litet dyrare i skydds- eller klädesväg kan det finnas pengar att spara jämfört med priserna här hemma.

Beräknad kostnad ca 10000 SEK. Till det kommer måltider inklusive frukost, lunch, bränsle, shopping, vägavgifter, diverse entréer & biljetter och andra personliga utgifter med mera.

Vi kommer att begära en **20 % bindande anmälningsavgift**, som inte återbetalas om du nödgas dra dig ur. Detta för att täcka de handpenningar mm vi gör för att få bokningar på hotell, biltåg etc bekräftade.

I Frankrike måste du alltid:

- bära reflexväst eller jacka med motsvarande mönsterinslag
- ha reflexer på hjälmen åt 4 håll
- ha alkotestdon i fordonet

Vi rekommenderar dessutom en sats punktagrejer i bagaget med pump eller gaspatroner.

Vi reserverar oss dels för eventuella tryckfel dels för avvikelser på grund av omständigheter som vi inte råder över eller kan förväntas råda över. Dit hör exempelvis krigs- och terroristhandlingar, naturkatastrofer, strejker/lockouter, pris- och valutakursförändringar etc.

Kontaktpersoner

Foto: Erik Herjvind Jensen

Håkan Rosborg älskar regionen runt Medelhavet. Intresserad av konst och kultur. Har besökt södra Frankrike på motorcykel flera gånger och besitter kartor över regionen fullklottrade med minnesanteckningar. Rutinerad motorcyklist, gillar kurvor och kör BMW F800R samt en grus- och bushoj.

Håkan Rosborg:

Erik Dahlbergs gata 33, 254 39 Helsingborg
070-830 25 19, hakan.hbg@gmail.com

Foto: Gunnar Kapusta

David Ehrenstråle vän av Frankrike och det franska. Talar "småfranska". Teknikintresserad. Har besökt Frankrike flera gånger, men aldrig den södra delen av landet. Njuter av lugn körning där man hinner se omgivningarna. Vill gärna se den vackra viadukten i Millau. Kör BMW R1200R.

David Ehrenstråle:

Hyacintgatan 31, 215 26 Malmö
070-941 58 23, david.ehrenstrale@gmail.com

Improviserad utflykt till "Tydingasjön" 6 september 2012

Text & foto: Margareta & Rolf Müngersdorff och Janos

En mycket lyckad improviserad utflykt till "Tydingasjön" torsdagen den 6 september.

Fantastiskt, lugnt, harmoniskt och mycket nostalgi – döm av bilderna själv.

Men visst finns det fortfarande guldkorn kvar därute!

Vänliga hälsningar från oss

Margareta, Rolf o Janos

Kalender – 2012

Uppdaterad 2012-09-17

Oktober 2012		
Måndag	1	"Klubbkväll" på Rauhacker, 19:00
Lördag	6	Kiviksturen – Den traditionella turen till Kivik för att kolla in Äppeltavlan
Måndag	15	"Klubbkväll" på Rauhacker, 19:00
November 2012		
Måndag	5	Årsmöte, Rock'n Roll-Kocken, kl 19:00
Måndag	19	"Klubbkväll" på Rauhacker, 19:00
December 2012		
		Glöggparty
		Garagegolvssopning
Måndag	24	GOD HJUL!

OBS. Ovanstående angivna datum är spikade.

Lilla Lasse gick i småskolan och en dag frågade fröken vad deras pappor jobbar med. De vanliga svaren dök upp: polis, advokat, brandman, revisor, läkare, snickare osv. Men Lasse som vanligtvis var den mest aktive och jämt brukade hålla låda, satt tyst.

Detta tyckte fröken var konstigt och frågade därför Lasse om inte han också skulle berätta för klassen vad hans pappa jobbar med.

– Min pappa är dansare på en bögbär. Där tar han av sig alla kläderna och dansar näck framför en massa män som betalar honom för det. Och betalar dom riktigt bra följer han med hem och så får dom sätta på honom.

Fröken blev mycket förskräckt över detta och tog med Lasse ut i korridoren.

– Är detta verkligen sanning, Lasse?

– Njääe, svarade han skamset, men farsan spelar hockey i Malmö Redhawks å det e så jävla pinsamt...

En ryss, en amerikan och en svensk satt på en bar. De fick syn på en man som liknade Jesus och gick över och frågade honom:

– Är Du verkligen Jesus?

– Ja, svarade Jesus.

– Oh, snälla! sa ryssen – hjälp mig att bli kvitt min ryggvärk. Jesus la handen över ryggen och strök honom över det onda och ryssen pustade ut, inget ryggont längre!

– Oh, snälla sa amerikanen, jag har ständigt huvudvärk – hjälp mig snälla Jesus.

– Ja då, sa Jesus och smekte honom över pannan – vips var huvudvärken borta.

Därefter vände sig Jesus till svensken och undrade vad han kunde hjälpa honom med varpå svensken svarade:

– För helvete – rör mig inte – jag är sjukskriven!!!

